

fornuftigt ud af det. Det er jeg sikker på, og det er derfor, vi laver en mere enstrenget struktur på området, som betyder støtte direkte til den enkelte kunstner. Det er derfor, vi ikke holder fast i traditionelle dogmer om, at tingene skal være sådan og sådan, for sådan har de altid været, men ser på, hvordan man kan støtte vækstlaget, de unge, talenterne.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Oven på den bragesnak her kunne man måske nok forestille sig, at forfatterne, som jo er en del af samfundet, måske også på en eller anden måde kunne have en positiv holdning til at være med til at finde ud af, hvordan vi gør de her ting.

Hvad siger man til forfatterne? Hvad er svaret på det dybsindige i at beskære med netop det beløb, ud over den grønsthøster, som ministeren, og det forstår jeg godt, tvunget af forskellige omstændigheder har kørt hen over hele området, at der altså i producentleddet er fundet yderligere besparelser? Hvis ministeren gør sig en forhåbning om at skulle bevare et bare rimeligt forhold til forfatterne, til producenterne, til dem, der udøver, er man også nødt til at fortælle dem, hvad det er, der ligger bag, at vi skærer yderligere ud over grønsthøsteren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Poul Qvist Jørgensen, som har en god forståelse for litteraturens vilkår, som jeg også deler, som regeringens deler: Der er ikke tale om, at vi rammer forfatterne yderligere i forhold til andre. Vi rammer alle rådene lige meget ud fra den prioritering, regeringen har valgt. Der bliver stadig væk i år 2002 givet 141,6 mio. kr. i biblioteksstøtte. Læg mærke til ordet støtte. Det er til fremme af det danske sprog og den danske kultur i en ordning, der blev ændret i 1991. Så man støtter de danske forfattere.

Så kan man kulturpolitisk overveje og i en dialog med forfatterne og i en dialog med det politiske system, om man skal ændre fordelingen af de penge, vi giver, men det vil jeg meget gerne lade være op til forfatterne selv. Hvis de er indstillet på at gå ind i en dialog og en drøftelse af det, så gør vi det. Og hvis man ikke fra forfatterside er indstillet på det, så gør vi det ikke. Det er jeg meget lydhør over for.

Denne regering har en intention om, og det har vi sådan set sagt både før, under og efter regeringsmagten, at vi gerne vil støtte de skønlitterære forfattere, de forfattere, som værner om

dansk kultur og det danske sprog, og som har relativt dårlige vilkår i forhold til fagforfatterne. Det har vi lavet en udtalelse om til Kulturudvalget, da vi var i opposition, og den politik vil vi gerne forfølge, også når vi er i regering, men kun, hvis forfatterne selv er indstillet på det.

Vi har stadig væk mange penge til rådighed til forfatterne. Det vil vi også have med en ny struktur, hvor vi vil give målrettet støtte til forfatterudvikling.

Ole Sohn (SF):

Ministeren har flere gange talt om, at man har skåret ned på råd og nævn. Kan vi ikke få ordene sagt direkte? Der er skåret direkte over for de skabende kunstnere, primærproducenterne.

Når ministeren taler om, at man vil lave et nyt enstrenget system, skal det så forstås sådan, at man vil fjerne armslængdeprincippet og gøre det til en politisk handling, hvorvidt den ene eller den anden skal have støtte eller understøttelse? Vil man gøre op med hele det grundlæggende princip, armslængdeprincippet, som har været fælles gods for hele Folketinget, alle Folketingets partier? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Kan ministeren dog ikke bare en enkelt gang få sig selv til at sige, at man faktisk har skåret i de primærproducerende kunstnere, de grupper, som man i regeringsgrundlaget har sagt at man vil støtte?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Uanset hvor meget SF og kompagni forsøger at vride armen om i denne sag, er det på et forkert grundlag. Det her er en finanspolitisk prioritering, hvor vi fra regeringens side har valgt at sige, at vi har støttet sygehussektoren med 1,5 mia. kr., ældre med 500 mio. kr. Vi tager fat på en barselorlov, og vi tager fat på et ambitiøst mål om et skattestop.

Kl. 13.30

Men selv efter de mange store, ambitiøse øvelser har vi på Kulturministeriets område 4 mia. kr. til rådighed for kulturinvesteringer, og jeg er meget indstillet på at diskutere med Folketinget og med miljøet selv, hvordan vi skal bruge pengene.

Vi har valgt at sige, at vi vil spare lige meget på alle områder. Hvis vi eksempelvis skulle friholde forfatterne, ville det jo betyde, at vi i år skulle finde godt 20 mio. kr. og i BU-årene 25 mio. kr. på den øvrige del af kulturområdet. De ville blive taget fra billedkunstnerne, de ville blive taget fra forfatterne, og de ville måske blive